

Regeling volgde op wanorde.

Het klare woord doortintelde de doctrine der nieuwe tijden.

Zijn stem eerst doof, klonk plotseling als een klaroengeschal.

De handbeweging was dwingend.

De fijne hand omlijnde parabels in de lucht, opeens aanduidende den tegenstrever of de tegenstrijdige ^{ewende} waarheid.

Zo ook beschrijft de roofvogel in de lucht kringen die zich sterker en sterker aansluiten.

De jonge leider sprak.

Men zag de woorden groeien tot een sonate van Mozart of als een meesterwerk van beeldhouwkunst.

De ouderen aanhoorden deze rede met overbewondering.

In de grote berookte zalen waar, onder een blauwe mist, zich verdrongen de gekneusde gezichten, opehde de betoverde stem opeens de poorten der grote droombeelden.

Hij was koen en goed. Hij heeft veel gewerkt. Hij heeft veel gestreden.

Maar altijd heeft hij kunnen lezen, tussendoor het harde strijden, de donkere wetten en het "waarom" der zaken, verstaan wat was en denken aan het heden, de geschiedenis die zich maakt, en, wat misschien zijn zal.

Hij was dapper trouw aan zijn Ideaal.

Zijn leven was een rechte lijn; zonder dwaasheden, zonder zwakheid.

Wij hebben hem zien oud worden.

Zoals Beethoven, die Hij beminde, zag men hem in gesloten gedachte, afgezonderd van de lawaaierige wereld.

Maar hij streed altijd.

In zijn kwijnend lichaam, welke levende wilskracht, wat klare gedachte, welke verheven grootheid.

De ontgoochelingen, bitterheid en tegenslagen verjoeg Hij, drong ze weg, behoudende steeds hoop, aanwakkerende de trillende vlam.

Wij zagen hem op zijn bed met rode anjelieren,

Het voorhoofd klaar, stralende van grootheid,

Om zijn mond lag wilskracht.

Wij hebben hem gedragen een morgen toen het sneeuwde, naar het hart der oude buurt uit de gagen van strijd, in het Huis der Proletaren, zijn Huis, waarin zo dikwijls dreunde zijn sterke stemgeluid.

Rond de dodenbaar rood en zwart, mijnwerkers met hun lederen hoofddekse, vissers met hun zuidwesters, jonge mannen met hun klare blik, wakende over de grote dode.

En gans de dag kwam de massa voorbij.

Een stroom zonder einde, volksvrouwen een doek om het hoofd, makende het